

RÅDET FOR
DEN EUROPEISKE UNION

Brussels, 14. november 2006

15289/06

EDUC 229
SOC 537

FØLGENOTAT

fra: Generalsekretæren for Den europeiske kommisjonen,
undertegnet Hr. Jordi AYET PUIGARNAU, Direktør

mottatt dato: 3. november 2006

til: Hr Javier SOLANA, Generalsekretær/ Høytstående representant

Emne: **ARBEIDSDOKUMENT FRA EUROPAKOMMISJONEN** vedr.
Det europeiske systemet for opplæringspoeng i yrkesrettet utdanning og opplæring (European Credit system for Vocational Education and Training) (ECVET) - et system for å overføre, akkumulere og anerkjenne læringsutbytte i Europa

Vedlagt følger Kommissjonsdokument SEC(2006) 1431.

Vedlegg 1: SEC(2006) 1431

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP

Brussel , 31.10.2006
SEC(2006) 1431

ARBEIDSDOKUMENT FRA EUROPAKOMMISJONEN

Det europeiske systemet for opplæringspoeng i yrkesrettet utdanning og opplæring

(ECVET)

Et system for å overføre, akkumulere og anerkjenne læringsutbytte i Europa

Innholdsfortegnelse

Oppsummering og mål for høringsrunden	3
1. Hvorfor ECVET ?	5
1.1. ECVET: det politiske mandatet	5
1.2. ECVET for forsterket mobilitet	6
1.3. ECVET for å validere utbytte fra livslang læring	7
1.4. ECVET for økt transparens i kvalifikasjoner.....	8
1.5. ECVET for gjensidig tillit og samarbeid	8
2. Hva er ECVET?	9
2.1. ECVET-prosessen for overføring av læringsutbytte.....	9
2.2. Hva betyr ECVET for enkeltpersoner?	10
2.3. Hva betyr ECVET for kompetanseinstansene?.....	12
2.3.1. Beskrivelsen av kvalifikasjoner som enheter av læringsutbytte.	12
2.3.2. Tildeling av ECVET-opplæringspoeng.....	13
2.3.3. Beslutningen om å innføre ECVET	14
2.4. Implementering av ECVET.....	15
2.4.1. Stadium 1: etablering av partnerskap.....	15
2.4.2. Stadium 2: læringsavtalen	15
2.4.3. Stadium 3: tildele ECVET-opplæringspoeng.....	15
2.4.4. Stadium 4: Overføring, validering og akkumulering av poeng.....	16
3. Konklusjoner	16
4. Høringen.....	16
4.1. Høringsprosessen	17
4.2. Spørsmål for høringsprosessen	17
4.2.1. Målsetting og begrunnelse for et ECVET-system	17
4.2.2. Det tekniske grunnlaget for ECVET	18
4.2.3. Implementering av ECVET.....	18
4.2.4. Tiltak for å støtte implementering og utvikling av ECVET.....	18
4.2.5. ECVETs potensial for å styrke mobilitet	18
5. Medlemmer av det tekniske arbeidsutvalget.....	19

Oppsummering og mål for høringsrunden

Prosjektet som heter "European Credit Transfer System for Vocational Education and Training" (ECVET), har som mål å gjøre det lettere å overføre, akkumulere og anerkjenne læringsutbytte. Det er utviklet i regi av EU-kommisjonen i henhold til i vedtak i Det europeiske rådet for utdanning av 12. november 2002 og København-erklæringen av 30. november 2002. Mandatet som ble gitt i 2002, er blitt fornyet og forsterket gjennom Maastricht-kommunikatet av 14. desember 2004, som ble vedtatt av ministrene som er ansvarlige for yrkesrettet utdanning og opplæring i 32 europeiske land. Mandatet er også vedtatt av de europeiske partene i arbeidslivet og Kommisjonen.

Hovedemner og utfordringer for ECVET

Mange mennesker i Europa driver med læringsaktiviteter utenfor sitt eget land. Motivasjonen for en slik mobilitet blir imidlertid begrenset av forskjellige forhold, særlig mangelen på bestemmelser om overføring, validering og anerkjennelse av læringsutbytte i utlandet. Det samme gjelder overgangen fra ett yrkesrettet utdannings- og opplæringsystem til et annet, eller fra en uformell lærings situasjon til en formell opplæringsarena.

Det er derfor nødvendig med et system der den enkelte kan gjennomføre kvalifiseringsprosessen mens de flytter fra én læringsarena til en annen. ECVET har derfor som mål å bli et informasjonsutvekslingsverktøy for å hjelpe enkeltpersoner til å få fullt utbytte av sin læring. Dette gjelder spesielt når læringen kommer som resultat av internasjonal mobilitet, enten arenaen er av formell, ikke-formell eller uformell karakter.

I Europa er det mange ulike systemer for yrkesrettet utdanning og opplæring, med et stort antall og mangfold av aktører. Sammen med forskjellene i de nasjonale eller sektorale kvalifiseringssystemer utgjør dette en av de største utfordringene til ECVET.

ECVETs prinsipper

ECVET er en metode som muliggjør at kvalifikasjoner kan beskrives som overførbare og akkumulerbare læringsenheter (kunnskap, ferdigheter og kompetanse) og som opplæringspoeng kan knyttes til.

ECVET er ment å gjøre det lettere å overføre og akkumulere læringsutbyttet som den enkelte har tilegnet seg ved å flytte fra en læringsarena til en annen, fra ett kvalifiseringssystem til et annet.

ECVET vil basere seg på frivillig deltakelse fra medlemslandene og interessenter i de respektive kvalifiseringssystemer og i yrkesrettet utdanning og opplæring.

ECVET skal utgjøre en mekanisme for å fremme synergi mellom opplæringstilbydere gjennom å gi støtte til samarbeid mellom partnere, med tanke på overføring og akkumulering av individuelle læringspoeng.

Høringsdokumentet

Høringsdokumentet skisserer hovedtrekkene til ECVET.

Det består av temaoversikter (for offentlig høring supplert med vedlegg og lysbildepresentasjon som finnes på EU-kommisjonens hjemmeside¹) som til sammen utgjør en sammenhengende helhet.

Disse dokumentene skal danne grunnlag for høringen som involverer særlig de politiske beslutningstakerne, partene i arbeidslivet, interessentene og de sakkyndige i kvalifikasjonssystemer og yrkesrettet utdanning og opplæring i Europa.

Resultatene fra høringen vil bli analysert med tanke på å skape et verktøy for det europeiske fellesskapet. Etter planen skal de diskuteres på en stor europeisk konferanse som skal avholdes i juni 2007 under det tyske presidentskapet. Denne konferansen skal avslutte høringsprosessen og starte godkjenningsprosessen.

Etter høringen vil Kommissjonen bestemme hvordan det er best å drive prosjektet framover.

I tillegg kan forsøk, studier, flere utprøvinger og pilotprosjekter under Leonardo da Vinci-programmet, både igangsatte og planlagte, supplere løsningene som følger av høringen. Etter høringsprosessen og i den påfølgende fasen vil EU-kommisjonen, med støtte fra Cedefop, sikre at arbeidet med ECVET blir forsterket og utvidet gjennom utviklingen av f.eks. en "verktøykasse" eller systembrukerveiledning.

* * * * *

1 http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/consult/index_en.html

1. HVORFOR ECVET ?

ECVET inngår i det overordnede prosjektet for å utvikle europeisk samarbeid om yrkesrettet utdanning og opplæring og utgjør ett av virkemidlene. I så henseende utfyller ECVET det europeiske rammeverket for kvalifikasjoner (EQF). EQF og ECVET er i realiteten basert på felles prinsipper og begrep som støtter tilnærminger som er:

- fokusert på læringsutbytte angitt som kunnskap, ferdigheter og kompetanse;
- basert på en kvalifiseringsprosess;
- tilpasset kravene til livslang læring og alle læringsarenaer, på likeverdig grunnlag;
- innrettet mot mobilitet for mennesker.

På denne måten kunne ECVET bli innført uansett opplærings- og kvalifikasjonssystem. Dessuten bør implementeringen av ECVET baseres på de felles referansenivåene som er foreslått av EQF. Slik ville det europeiske rammeverket bli en kraftig brekkstang for at ECVET blir tatt i bruk av de forskjellige kompetanseinstansene som i medlemslandene blir ansvarlige for å gjennomføre ordningen på nasjonalt nivå, uansett om det finnes et nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk eller ikke.

ECVET presenterer enkelte prinsipper, regler og konvensjoner på en sammenhengende og rasjonell måte. Det har som mål å lette:

- mobilitet for personer under opplæring;
- validering av utbyttet fra livslang læring;
- transparens i kvalifikasjoner;
- gjensidig tillit og samarbeid mellom dem som tilbyr yrkesrettet opplæring og utdanning i Europa.

1.1. ECVET: det politiske mandatet

Vedtaket i Rådet for utdanning den 12. november 2002² og København-erklæringen av 30. november 2002 om fremtidige prioriteringer av et forsterket europeisk samarbeid om yrkesrettet utdanning og opplæring (VET), vektla at en prioritering av et system for poengoverføring for yrkesrettet utdanning og opplæring³ var ett av fellestiltakene man trengte for å fremme *”transparens, sammenliknbarhet, overføring og anerkjennelse av kompetanse og/eller kvalifikasjoner mellom forskjellige land og på forskjellige nivåer”*⁴.

2 Rådsresolusjon om fremming av forsterket europeisk samarbeid i yrkesrettet utdanning og opplæring, OJ C 13, s. 2-4, 18.01.2003

3 København-erklæringen av ministrene ansvarlige for yrkesrettet utdanning og opplæring i EU-landene, EFTA/EØS-landene og søkerlandene, EU-kommisjonen og de europeiske partene i arbeidslivet.

4 Resolusjon om fremming [...] side OJ C 13, s. 4

Som oppfølging av konklusjonene til Rådet for utdanning den 15. november 2004⁵, ble ministrene ansvarlige for yrkesrettet utdanning og opplæring i 32 europeiske land, partene i arbeidslivet i Europa og EU-kommisjonen i Maastricht-kommunikéet av 14. desember 2004⁶ enige om å gi topp prioritet til ”å utvikle og implementere et europeisk poengoverføringssystem for yrkesrettet utdanning og opplæring (ECVET) slik at elever⁷ kan bygge på læringsutbyttet fra sine læringsløp når de beveger seg mellom yrkesopplæringsystemer”.

EU-kommisjonen ble anmodet om å utforske mulighetene for å utforme, implementere og utvikle et poengoverføringssystem som harmonerer med det som særpreger yrkesrettet utdanning og opplæring, og nedsatte deretter et arbeidsutvalg som bestod av eksperter⁸ utnevnt av medlemslandene og representantene for partene i arbeidslivet. Denne gruppens arbeid danner grunnlaget for dette dokumentet.

1.2. ECVET for forsterket mobilitet

Som ledd i den generelle målsettingen om å utvikle et samfunn for livslang læring i Europa, prioriterer København-erklæringen utviklingen av elevmobilitet. I mer enn ti år har EU fremmet transnasjonal mobilitet for personer i yrkesrettet opplæring takket være mobilitetstiltakene i EU-handlingsprogrammet Leonardo da Vinci⁹. Gjennom dette programmet finansierer EU hvert år mobilitetsprosjekter som omfatter omtrent 60 000 personer. Omtrent 50 % av disse er unge mennesker i førstegangs yrkesrettet opplæring, inkludert lærlinger.

Til tross for denne innsatsen er omfanget av mobilitet som fører til fagkvalifikasjoner, fremdeles lite i forhold til det som organiseres for høyere utdanning i Erasmus-programmet. Mobiliteten til unge mennesker i førstegangs yrkesopplæring tilsvarer vanligvis minimumsperioden på tre uker. Dette blir ansett mer som et ”mellomspill” enn en integrert del av utdanningsløpet. Denne situasjonen kan forklares ved det som hindrer mobilitet i yrkesrettet utdanning og opplæring: regelverk, administrasjon, økonomi, kultur, språk og så videre.

En av hovedhindringene for å skape mer interesse for mobilitet innenfor rammene for førstegangs og fortsettende yrkesopplæring er at det er vanskelig å identifisere og validere læringsutbytte som er tilegnet under opphold i et annet land.

5 Konklusjoner fra Rådet og regjeringsrepresentanter for medlemslandene i møtet med Rådet, om fremtidige prioriteter for forsterket europeisk samarbeid om yrkesrettet utdanning og opplæring , 13832/04 EDUC 204 SOC 499, 29. oktober 2004, vedtatt av Rådet den 15. November 2004 (http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/council13832_en.pdf)

6 Maastricht-kommunikéet om framtidige prioriteter for forsterket europeisk samarbeid om yrkesrettet utdanning og opplæring, 14. desember 2004 (http://ec.europa.eu/education/news/ip/docs/maastricht_com_en.pdf)

7 Ordet “elev” inkluderer elev, lærling og lære kandidat.

8 Se vedlagte oversikt over sakkynndige

9 Rådsvedtak 1994/819/EC av 06.12.1994, OJ L340, 29.12.1994, om etablering av handlingsprogram for gjennomføring av EU yrkesrettet opplæringsstrategi; Rådsvedtak 999/382/EC av 26.04.1999 om etablering av annen fase av EUs handlingsplan ”Leonardo da Vinci” for yrkesrettet opplæring OJ L146, 11.06.1999 (http://europa.eu.int/comm/education/programmes/leonardo/new/leonardo2_en.html)

ECVET foreslår:

- en tilnæringsmåte hvorved læringsutbytte fra utlandet kan tas med i betraktning når kvalifikasjonen skal utstedes i elevens opprinnelsesland;
- et redskap for tilbydere, utøvere og kompetanseinstanser som gjør det enklere for dem å sammenlikne læringsutbytte fra forskjellige land, og å validere og anerkjenne slikt læringsutbytte.

1.3. ECVET for å validere utbytte fra livslang læring

Livslang læring kan finne sted i en mengde forskjellige arenaer som gir sammenliknbart læringsutbytte:

- ikke-formell læring (programmer, moduler gjennomført utenfor det vanlig utdannings- og opplæringssystemet);
- uformell læring (selvstudium, arbeidsplassopplæring, erfaring fra dagliglivet);
- forskjellige typer opplæringsprogrammer og moduler av varierende lengde, underlagt forskjellige ordninger.

I tillegg kan forskjellige typer elever følge standardiserte opplæringsprogrammer (på heltid, på deltid, intensiv eller ikke-intensiv opplæring, IKT-basert læring, osv).

I sin Resolusjon av 27. juni 2002 om livslang læring¹⁰, erkjenner Rådet at det bør gis prioritet til *“den effektive valideringen og anerkjennelsen av formelle kvalifikasjoner i tillegg til ikke-formell og uformell læring, på tvers av landegrensener og utdanningssektorer gjennom økt transparens og bedre kvalitets sikring”*.

I mai 2004 la Rådets konklusjoner om felles europeiske prinsipper for identifisering og validering av ikke-formell og uformell læring¹¹ igjen vekt på at *“sett i sammenheng med prinsippet om livslang læring, har identifisering og validering av ikke-formell og uformell læring som mål å synliggjøre og evaluere den fulle bredde av kunnskapene og kompetansen den enkelte har, uansett hvor eller hvordan disse er blitt tilegnet [...] Identifisering og validering er nøkkelredskap når det gjelder å muliggjøre overføring og godkjenning av alt læringsutbytte på tvers av forskjellige omgivelser”*.

Det er derfor nødvendig å gjøre det mulig for mennesker å følge sitt læringsløp og bygge på sitt læringsutbytte når de flytter fra én læringsarena til en annen, særlig innenfor rammene for mobilitet.

10 Rådets resolusjon om livslang læring -2002/C 163/01-27. juni 2002

11 Konklusjonene fra Rådet og regjeringsrepresentantene fra medlemslandene i møte i Rådet ang. felles europeiske prinsipper for identifisering og validering av ikke-formell og uformell læring, 9175/04 EDUC 101 SOC 220 – 18. mai 2004

Forutsatt at det er basert på læringsutbytte:

- ECVET kan bli implementert uavhengig av læringsarena. ECVET letter overføring og validering av ikke-formelt og uformelt læringsutbytte;
ECVET bidrar til økt tilgang på kvalifikasjoner for alle, gjennom hele livet.

1.4. ECVET for økt transparens i kvalifikasjoner

Yrkesrettet utdanning og opplæring i Europa omfatter en lang rekke kvalifikasjoner, diplomer, nivåer, vitnemål, osv. Mange land har et nasjonalt rammeverk som definerer kvalifikasjonsnivåer eller en klassifisering av disse nivåene. Disse redskapene kan (men trenger ikke) være tilpasset organiseringen av utdannings- eller opplæringsløp som i enkelte tilfeller baserer seg på å samle enheter (med eller uten poeng). Dessuten, avhengig av systemet, kan kvalifikasjoner oppnås enten etter kun én type formell opplæringsprogram eller gjennom flere typer programmer, uansett om læringsløpet er av formell, ikke-formell eller uformell karakter.

I tillegg, avhengig av landet, er det mange måter å bruke opplæringspoeng i yrkesrettet utdanning og opplæring. I de landene der det er flere undersystemer for yrkesrettet utdanning og opplæring, kan forskjellige systemer for tildeling av opplæringspoeng eksistere side om side. I andre tilfeller finnes det ikke systemer for opplæringspoeng i det hele tatt.

Mot dette mangfoldige bakteppet, har flere EU-initiativ nylig gjort stor framgang, særlig med hensyn til å lette tilgangen på verktøy for å sikre transparens i kvalifikasjoner (Europass, vitnemålsvedlegget) og informasjon om opplæringsmuligheter (Ploteus).

Økt transparens i kvalifikasjoner er uansett nødvendig for å gjøre det mulig for en effektiv overføring av læringsutbytte i mobilitetssammenheng.

ECVET

- er i tråd med initiativ på europeisk nivå, som for eksempel den planlagte innføringen av det europeiske kvalifikasjonsrammeverket (EQF), som er beregnet på å forbedre transparens i kvalifikasjoner;
- foreslår en felles tilnæringsmåte for å beskrive kvalifikasjoner slik at de blir lettere forstått fra ett system til et annet, og for å beskrive prosedyrene for å validere læringsutbytte.

1.5. ECVET for gjensidig tillit og samarbeid

En av de viktigste utfordringene som ligger i utviklingen og implementeringen av ECVET, er mangfoldet i de yrkesrettede utdannings- og opplæringsystemene i Europa. I enkelte land er dessuten yrkesutdanningen fragmentert. Et meget stort antall svært forskjellige kompetanseinstanser, organisasjoner og aktører kan være involvert. Aktivitetene deres kan omfatte definering av kvalifikasjoner, metoder for å vurdere og validere læring, oppstilling av læringsmål, bestemmelser om antall og innhold i enheter og antall opplæringspoeng, implementering av opplæringsprogrammer, osv. Et bredt utvalg tilbydere kan være involvert: departementer (for utdanning, arbeidsmarkedet, landbruk, osv.), byråer, bransjer/sektorer, bedrifter, parter i arbeidslivet, handelskamre, frivillige organisasjoner, og så videre. I enkelte

tilfeller kan en statlig myndighet akkreditere eller bemyndige opplæringstilbydere eller andre aktører til å utarbeide og utstede kvalifikasjoner, opplæringspoeng, osv. I andre tilfeller kan disse funksjonene delegeres til regionalt nivå, eller til og med til tilbyderne.

Dette uensartede utdanningsmønster har skapt hindringer for transnasjonalt samarbeid. Flere EU- initiativ har nylig ført til framgang når det gjelder utviklingen av felles prinsipper for å imøtegå disse hindringene:

- innføringen av felles europeiske prinsipper på kvalitetssikringsfeltet¹²;
- innføringen av felles europeiske prinsipper om identifisering og validering av ikke-formelt og uformelt læringsutbytte.¹³

Men den vedvarende mangelen på gjensidig tillit og samarbeid mellom kompetanseinstanser og andre aktører involvert i opplærings- og kvalifiseringssystemer vanskeliggjør og til og med hindrer utviklingen av initiativ for å løse de forskjellige problemene som følger med overføring og validering av læringsutbytte.

ECVET foreslår

- et metodologisk rammeverk, avtaler og felles prinsipper for å fremme dialog mellom tilbyderne;
- verktøy for å utvikle partnerskap mellom de involverte aktørene (kompetanseinstanser, tilbydere, osv.).

2. HVA ER ECVET?

ECVET skal være:

- Et nyttig og konkret redskap beregnet på å lette overføringen og akkumuleringen (kapitaliseringen) av læringsutbytte for enkeltpersoner som passerer fra én læringsarena til en annen og/eller fra ett kvalifiseringssystem til et annet.
- En metodisk måte for å beskrive en kvalifikasjon som enheter av læringsutbytte som kan overføres og akkumuleres (kunnskap, ferdigheter og kompetanse), med tilhørende opplæringspoeng.

2.1. ECVET-prosessen for overføring av læringsutbytte

ECVET-prosessen for overføring av læringsutbytte kan beskrives som en transaksjon mellom to kompetanseinstanser eller institusjoner som har rett til å tildele kvalifikasjoner og/eller **opplæringspoeng for læringsutbytte**¹⁴:

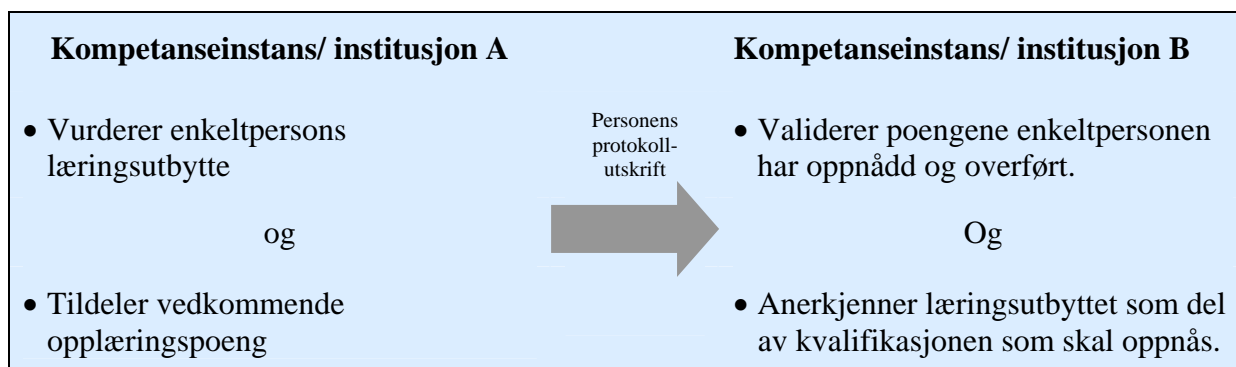
12 Rådets konklusjoner om kvalitetssikring i yrkesrettet utdanning og opplæring, 9599/04 EDUC 117 SOC 252, 18. mai 2004 (http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/vetquality_en.pdf)

13 Konklusjonene til Rådet og regjeringsrepresentanter fra medlemslandene, i Rådet, om felles europeiske prinsipper for identifisering og validering av ikke-formell og uformell læring, 9600/04 EDUC 118 SOC 253, 18. mai 2004

14 Poengene for læringsutbytte angir vedkommendes helhetlig læringsoppnåelse, som, etter vurdering, kan bli offisielt overført, validert eller anerkjent for å oppnå en kvalifikasjon.

- En instans eller en institusjon vurderer et visst oppnådd læringsutbytte og tildeler eleven/lærlingen poeng, og elevens/læringens poeng blir registrert i en **personlig protokollutskrift**
- Den andre tildelende instansen **validerer** (godkjenner) poengene som et gyldig bevis for elevens læringsoppnåelse og **anerkjenner poengene** for å tildele kvalifikasjonen.

Takket være denne prosessen, kan den enkelte slik overføre og akkumulere læringsutbytte for å oppnå en kvalifikasjon.

For å lette overføringsprosessen for læringsutbytte, baserer ECVET seg på:

- Beskrivelse av **kvalifikasjonene** uttrykt som **læringsutbytte** (kunnskap, ferdigheter og kompetanse);
- Uttrykk for kvalifikasjoner i **enheter for læringsutbytte** som kan overføres og akkumuleres.

For å lette forståelsen av kvalifikasjoner og enheter vil **ECVET-opplæringspoeng** i tillegg bli brukt for å gi en numerisk presentasjon av hver enhet og for å definere vektning og verdi i forhold til hele kvalifikasjonen.

2.2. Hva betyr ECVET for enkeltpersoner?

ECVET er et verktøy som gagnar mange mennesker som benytter seg av transnasjonal mobilitet i ulike læringsarenaer og støtter livslange læringsløp som kan være meget forskjellige.

Følgende eksempler kan illustrere dette:

Saken	ECVET-løsningen
<p>Martin</p> <p>Martin, som er kokkelærling, er i ferd med å ta utdanning på et opplæringscenter (dvs. en formell læringsarena) som har en partner i utlandet. Han får muligheten til å tilbringe flere uker på dette opplæringscenteret i utlandet. I samarbeid med veilederen sin utarbeider han en opplæringsplan for mobilitetsperioden og en læringsavtale som underskrives av ham selv og de to opplæringscenterene.</p> <p>I løpet av mobilitetsperioden tilegner Martin seg de ønskede kunnskaper, ferdigheter og kompetanse. På slutten av mobilitetsperioden blir læringsutbyttet Martin har fått i denne formelle læringsarenaen i utlandet vurdert av opplæringscenteret som tar i mot ham.</p> <p>Når han kommer tilbake, får Martin maksimum effekt fra sin mobilitet: læringsutbyttet vil bli anerkjent fordi det motsvarer en del av kunnskapene, ferdighetene og kompetansen som er nødvendig for kvalifikasjonen han ønsker å oppnå.</p>	<p>Før mobilitet: en beskrivelse av fagkravene for kokk i enheter for læringsutbytte gjør at Martin er i stand til å identifisere presist de kunnskaper, ferdigheter og kompetanse han må tilegne seg i løpet av mobiliteten slik at de kan tas med i betraktning når han kommer tilbake: derfor vet han hvilke(n) enhet(er) han vil kunne overføre. Opplæringspoengene gir ham forståelse av vekten av hver av disse enheter i forhold til hele kvalifikasjonen han vil oppnå. Denne informasjonen gjør det mulig for ham å utarbeide en plan for opplæringen i utlandet.</p> <p>Partnerskapet mellom de to opplæringscenterene betyr at Martins læringsutbytte blir vurdert i løpet av mobilitetsperioden av opplæringscenteret som tar i mot ham.</p> <p>Når han kommer tilbake, blir det vurderte læringsutbyttet validert og tatt med i vurderingsgrunnlaget for Martins kvalifikasjoner som kokk.</p>
<p>Marie</p> <p>Marie er en voksen som ønsker å få kvalifikasjoner i elektronikk på et opplæringscenter i sitt eget land.</p> <p>Hun har imidlertid allerede flere års yrkeserfaring fra en bedrift i utlandet.</p> <p>I løpet av denne perioden, førte hennes jobb i bedriften til at hun fikk utvidede kunnskaper, ferdigheter og kompetanse.</p>	<p>En beskrivelse av elektronikkvalifikasjonen i enheter for læringsutbytte lar Marie identifisere hvilke deler av kunnskapene, ferdighetene og kompetansen hun har tilegnet seg i arbeidslivet som kan tas med i betraktning for å få de kvalifikasjonene hun har valgt. Opplæringspoengene gir en antydning om vekten av dette læringsutbyttet i forhold til kvalifikasjonene i sin helhet.</p> <p>Basert på vurderingen av dette læringsutbyttet, gjør ECVET det mulig for at det Marie lærte i en ikke-formell arena kan valideres og bli tatt</p>

<p>Utbyttet av Maries læringserfaringer i den utenlandske bedriften blir vurdert av opplæringscenteret, og hun blir tildelt opplæringspoeng.</p> <p>Hennes læringsutbytte blir anerkjent slik at kvalifikasjonene kan oppnåes.</p>	<p><i>med i betraktning</i> når hennes kvalifikasjoner skal vurderes.</p>
--	---

2.3. Hva betyr ECVET for kompetanseinstansene?

Hvilke og hva slags kompetanseinstanser som kan ha en rolle i gjennomføringen av ECVET, varierer fra ett land til et annet, fra ett yrkesrettet utdannings- og opplæringsystem til et annet, eller fra ett kvalifiseringssystem til et annet.

I hvert land, i henhold til det nasjonale regelverk, vil kompetanseinstansene, på relevante nivåer, være ansvarlige for:

- Planlegging av ordninger knyttet til vurderings-, overførings-, validerings- og anerkjennelsesprosessene;
- Beskrivelse av kvalifikasjoner uttrykt som enheter av læringsutbytte (kunnskap, ferdigheter og kompetanse);
- Tildeling av ECVET-opplæringspoeng til kvalifikasjoner og enheter.
- Beslutningen om å innføre ECVET

Hva er en kompetanseinstans for ECVET?

Myndighet, institusjon eller organisasjon på nasjonalt, regionalt, lokalt eller sektornivå som, i henhold til nasjonale regler og praksis, er ansvarlig for og/eller involvert i en eller flere av funksjonene som er knyttet til implementering av ECVET.

2.3.1. Beskrivelsen av kvalifikasjoner som enheter av læringsutbytte.

Å beskrive kvalifikasjoner som enheter av læringsutbytte gjør det mulig å spesifisere den kunnskap, ferdigheter og kompetanse som gjelder for hver fagkvalifikasjon og å gi økt lesbarhet for individet så vel som for kompetanseinstansene som er ansvarlige for kvalifikasjonene, og for arbeidsgivere. Læringsutbytte som er forventet for tildeling av en kvalifikasjon, kan listes opp i en enhetskatalog, en kvalifikasjonsstandard eller på et annet kvalifikasjonsdokument. Denne praksis er allerede gjennomført i mange systemer for yrkesrettet utdanning og opplæring i Europa.

Hva er en enhet?

Et sett med kunnskap, ferdigheter og kompetanse som utgjør del av en kvalifikasjon. En enhet kan være den minst delen av en kvalifikasjon som kan vurderes, valideres og, muligens,

Definisjonen og beskrivelsen av enheter kan variere i henhold til kvalifiseringssystemet og prosedyrene til kompetanseinstansen. Men når det gjelder ECVET, bør spesifikasjonene for en enhet typisk inneholde informasjon som:

- enhetens fellesnavn,
- kunnskapen, ferdighetene og kompetansen som enheten inneholder,

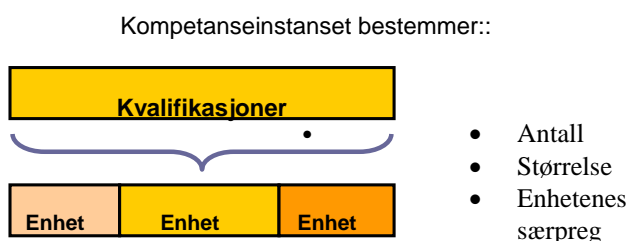
sertifiseres. En enhet kan være spesifikk for en enkeltkvalifikasjon eller felles for flere kvalifikasjoner.

- kriteriene for vurdering av tilsvarende læringsutbytte.

Det er et bredt spekter med mulige spesifikasjoner og fleksible måter å bruke enhetsbegrepet. Enheter for læringsutbytte bør imidlertid være:

- lesbare og forståelige;
- bygget opp og organisert sammenhengende og logisk;
- vurderbare.

Kjernen i ECVET: Enheter av læringsutbytte

Hvem definerer enheter?

Særpreget for enheter som utgjør en fagkvalifikasjon (innhold, størrelse, totalt antall enheter, osv.) blir definert av kompetanseinstansen som er ansvarlig for kvalifikasjonene på det relevante nivået.

Det finnes mange metoder for å beskrive kvalifikasjoner som enheter av læringsutbytte. Når det er blitt fattet vedtak om bruk av ECVET, vil EU-kommisjonen støtte spredningen av de mest passende metodene i tillegg til å støtte utviklingen av nye metoder.

2.3.2. Tildeling av ECVET-opplæringspoeng

ECVET-opplæringspoeng blir foreslått som en ekstra informasjonskilde i tallformat. Da de er forbundet både med kvalifikasjoner og enheter, har ECVET-poengene to funksjoner:

- å gi en enkel framstilling av den relative verdien av en enhet læringsutbytte i forhold til hele kvalifikasjonen. De belyser forholdet enheten har til fagkvalifikasjonen;
- å gjøre det lettere konkret å overføre læringsutbytte, gjennom en felles europeisk referanse mellom kvalifikasjonssystemer;

ECVET vil gjøre det mulig å tildele opplæringspoeng gjennom forskjellige tilnæringsmåter og verktøy. ECVET-opplæringspoeng bør tildeles på grunnlag av kriterier som:

- et overslag over hvor viktig innholdet i hver enhet er, definert som kunnskap, ferdigheter og kompetanse;
- referanse til et programs virkelige eller tenkte gjennomsnittslengde;

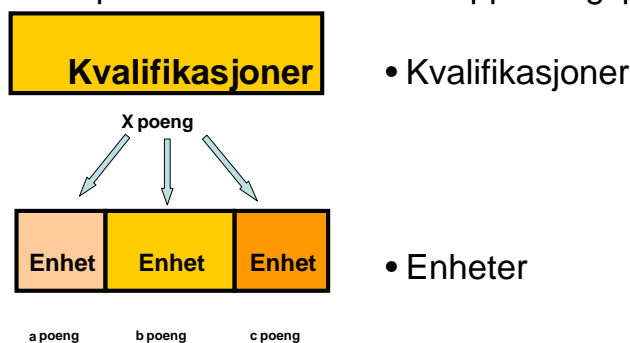
- virkelig eller tenkt arbeidsmengde for læring i en formell læringsarena;
- virkelig eller tenkt læringsinnsats i en uformell læringsarena;
- en kombinasjon av flere kriterier.

Hvordan tildeles ECVET-opplæringspoeng?

For bruk i ECVET sammenheng blir opplæringspoeng først tildelt for en hel kvalifikasjon, og deretter blir poeng fra denne totalsummen tildelt passende enheter, fordi opplæringspoeng tilsvarer vektning av hver enhet i forhold til hele fagkvalifikasjonen.

Opplæringspoeng

Kompetanseinstans tildeler opplæringspoeng til

En fagkvalifikasjons poeng utgjør summen av poengene til enhetene innenfor kvalifikasjonen

Kompetanseinstanser som har fått myndighet til å tildele ECVET-opplæringspoeng, vil kunne bruke den følgende avtalte formelen som en praktisk indikator: et gjennomsnitt på 120 ECVET-opplæringspoeng kunne tilsvare læringsutbyttet en enkeltperson kunne oppnå i løpet av ett år i en formell heltids yrkesrettet utdannings- eller opplærings situasjon. Denne formelen er bare rettleidende og fastsetter ikke noen absolutt og rigid målestokk. Den bestemmer ikke læringslengde, påkrevde læringstider eller lovbestemt læringsinnsats. Den er tenkt brukt som en referanse for tildeling av opplæringspoeng til læringsutbytte, kvalifikasjoner og/eller enheter.

Det finnes mange metoder for tildeling av opplæringspoeng til kvalifikasjoner og enheter. Når det er blitt fattet vedtak om bruk av ECVET, vil EU-kommisjonen støtte spredningen av de mest passende metodene i tillegg til å støtte utviklingen av nye metoder.

2.3.3. Beslutningen om å innføre ECVET

Beslutningen om hvordan fagkvalifikasjoner skal knyttes til ECVET (særlig deres beskrivelse som enheter av læringsutbytte og tildeling av ECVET-opplæringspoeng) er et viktig tema når det gjelder en effektiv og bærekraftig gjennomføring av ECVET. Implementeringen av ECVET krever tydelig engasjement fra kompetanseinstanser og tilbydere, som er formalisert på hvert lands relevante nivå. Dette kravet kom tydelig fram i Bologna-prosessen for høgre utdanning hvor frivillige forpliktelser har bidratt til den brede gjennomføring av ECTS.

For å implementere ECVET ordentlig bør kompetanseinstansen med ansvar for kvalifikasjoner eller enheter, eller med mer generelle implementeringsfullmakter, definere og

bestemme omfanget av implementeringen og formalisere sin beslutning på rett nivå i henhold til nasjonalt regelverk.

2.4. Implementering av ECVET

ECVET bør gjelde for forskjellige læringssituasjoner og arenaer. Derfor er det som skisseres nedenfor, et eksempel som følger hovedstadienes tidsskjema.

2.4.1. Stadium 1: etablering av partnerskap

For å lette implementeringen av ECVET, kan de som tilbyr yrkesrettet utdanning og opplæring, og/eller kompetanseinstanser på relevant nivå etablere **partnerskapsavtaler eller intensjonsavtaler** ("memoranda of understanding" (MoU)). I denne innledningsfasen kunne intensjonsavtalen bidra til å skape det tillitsklimaet som er nødvendig for å sikre systemets varighet, driftsegenskaper og en effektiv poengoverføring.

I en MoU kunne partnerne spesifisere:

- Samsvar mellom kvalifikasjoner (enheter og opplæringspoeng) og/eller læringsutbytte omfattet av overføring. EQF nivåene kunne bidra til å etablere slikt samsvar.
- Vurderings-, overførings- og valideringsprosessene (enheter eller deler av enheter)
- Spesifikasjoner for kvalitetssikring.

Hovedpoenget i en MoU er at læringsutbytte som den ene eller andre partneren tildeler poeng for, kan bli uomtvistelig anerkjent.

Partnerskapsavtaler kan opprettes mellom forskjellige myndigheter eller organisasjoner, etter type og ønsket samarbeidsgrad. Således kunne MoU bli opprettet mellom instanser som er ansvarlige for kvalifikasjoner (departement, bransjer...), og/eller nettverk av tilbydere av yrkestrettet utdanning og opplæring (handelskamre...) og/eller tilbydere av yrkestrettet utdanning og opplæring eller andre interessenter i yrkesrettet utdanning og opplæring (opplæringsentre, skoler, bedrifter...).

En mal for slike intensjonsavtaler vil kunne utvikles på europeisk nivå.

2.4.2. Stadium 2: læringsavtalen

Det kan vise seg nødvendig å utarbeide en individuell læringsavtale for hver person, særlig i den formelle læringsarenaen. Dette dokumentet ville spesifisere læringsutbyttet som forventes etter en mobilitetsperiode (enheter eller deler av en enhet) og de tilsvarende opplæringspoengene. Denne individuelle læringsavtalen bør utarbeides mellom individet og de to partnerne. En mal for slike læringsavtaler kunne utvikles på europeisk nivå.

2.4.3. Stadium 3: tildele ECVET-opplæringspoeng

ECVET-opplæringspoeng tildeles (enheter eller deler av en enhet og de tilsvarende ECVET-poengene) etter vurdering av læringsutbyttet. Poengene blir registrert i en utskrift som angir detaljer om:

- den oppnådde kunnskap, ferdigheter og kompetanse
- opplæringspoengene som tilsvarer det oppnådde læringsutbyttet.

En mal for protokollutskriften kunne utarbeides på europeisk nivå.

Dessuten vil Europass-dokumentene kunne brukes for å registrere poeng og sikre deres transparens.

2.4.4. Stadium 4: Overføring, validering og akkumulering av poeng

I samsvar med MoU og læringsavtalene bør poengene bli overført og så validert av avsenderorganisasjonen og anerkjent for gjeldende kvalifikasjoner gjennom akkumulering, i henhold til reglene.

3. KONKLUSJONER

ECVET bør utvikles og implementeres gradvis på frivillig basis uten rettslig forpliktelse, siden ordningen ikke er tenkt lovfestet. Når ECVET tas i bruk i land som bestemmer seg for å innføre det, bør det tas hensyn til i nasjonal eller regional lovgivning og/eller aktuelle regler om kvalifikasjoner i den enkelte sektor.

ECVET har en moderne og ambisiøs tilnærming til læringsutbytte og omfatter et visst antall prinsipper, regler og konvensjoner som er vesentlige med hensyn til implementeringen. Allikevel vil anvendelsen forbli så fleksibel som mulig. I det korte til mellomlange løpet vil implementeringen av ECVET utløse behov for støtte. Faktisk vil det være nødvendig med tid, tester og studier for gradvis og effektivt å forbedre ordningen. Den må eventuelt gjøres mer fleksibel for å ta hensyn til særpregene i hvert lands kvalifiseringssystemer og for å sikre spredning og fremming av de mest hensiktsmessige metoder og praksis for implementeringen. Fremfor alt vil den måtte være enkel og tilpasset til de reelle behovene til målgruppen om man skal gjøre effektiv bruk av den.

4. HØRINGEN

Dette arbeidsdokumentet fra EU-kommisjonen legger frem argumenter for å utarbeide og innføre et ECVET-system på europeisk nivå og inneholder forslag til implementering. Om et ECVET-system skal lykkes, vil være like avhengig av dets relevans og tilgjengelighet for de lærende som av hvor troverdig og pålitelig det blir oppfattet av myndighetene med ansvar for kvalifikasjoner og yrkesrettet utdanning og opplæring. I alle opplæringssystemene i medlemslandene (yrkesrettet utdanning og opplæring og livslang læring) vil de involverte partene måtte bli overbevist om at ECVET-systemet er nyttig og kan bidra – direkte og indirekte – til å fremme og utvikle livslang læring som fører til forsterket kunnskap, ferdigheter og kompetanse hos lærlinger og elever. Til syvende og sist bør det føre til mer stabile og tilfredsstillende karrierer i et bestemt land eller i Europa.

Dokumentet skisserer de grunnleggende prinsippene for ECVET og antyder muligheter for praktisk implementering. Men ECVET kan bare fungere om ordningen er basert på en bred konsensus som kommer som resultat av en utstrakt høringsprosess som åpner for spørsmål og forslag om den mest effektive måten å følge opp forslaget. Denne høringsrunden er også viktig for å oppnå en forståelse for behovene til interessenter som trolig kommer til å bidra til at ECVET-systemet lykkes.

4.1. Høringsprosessen

Høringsrunden på europeisk nivå omfatter alle europeiske land som er involvert i København-prosessen, partene i arbeidslivet og fagorganisasjoner. Den vil finne sted fram til mars 2007 med mål om å invitere alle aktører og sakkyndige til å si sin mening om hva målene, prinsippene og tekniske egenskaper ved ECVET-systemet kunne eller burde være. De forskjellige landene og partene i arbeidslivet vil organisere sine egne høringer på nasjonalt nivå. EU-kommisjonen forventer deltakelse fra departementene med ansvar for utdanning og sysselsetting, yrkesrettet utdanning og opplæring, partene i arbeidslivet, sektorale og regionale myndigheter, og dessuten kompetansemyndigheter og utdanningstilbydere.

Partene i det europeiske arbeidslivet (arbeidsgiverforeninger og fagforeninger), sektortjenester og bransjeforeninger, europeiske nettverk for forskning i utdanning og opplæring for unge mennesker og næringslivsnettverk; alle interesserte parter er herved invitert til å kommentere planene. Høringsdokumentet er også lagt ut på Internett.

EU-kommisjonen vil analysere og oppsummere høringen som vil bli gjort tilgjengelig på internett (http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/validation2004_en.pdf).

Resultatene av høeringsrunden skal analyseres med det mål for øyet å skape et EU-redskap; de planlegges diskutert på den store europeiske konferansen som skal avholdes i juni 2007 under det tyske presidentskapet. Denne konferansen vil avslutte høringsprosessen.

Resultatene av høringsprosessen vil bli brukt i forbindelse med forberedelsen av den formelle innstillingen om et ECVET-system som EU-kommisjonen skal behandle formelt i løpet av 2007.

Etter høringsprosessen vil EU-kommisjonen vurdere hvordan systemet best kan utvikles. Økonomisk (og annen) støtte kan gis til nasjonale og sektorale aktører, for eksempel i forbindelse med EU-programmer for mobilitet for ungdom og voksne under opplæring. På denne måten vil det nye integrerte programmet for livslang læring brukes for å bidra til implementering av ECVET-systemet.

Funn fra høringen og fra pågående studier og tester vil utgjøre en plattform for en serie pilotprosjekter med utgangspunkt i de spesifikke behovene til kompetansemyndighetene med ansvar for poengsystemer og bruk av ECVET.

4.2. Spørsmål for høringsprosessen

Høringsinstansene er invitert til å besvare de følgende spørsmål som anses å være spesielt viktig for utviklingen av ECVET:

4.2.1. Målsetting og begrunnelse for et ECVET-system

- Er de viktigste målene og funksjonene for et europeisk poengsystem for yrkesrettet utdanning og opplæring og rollen til kompetente myndigheter fullstendig skissert i høringsdokumentet? Hvis ikke, hva er det som mangler?
- Hva ville være den største gevinsten av det planlagte ECVET-systemet?

4.2.2. *Det tekniske grunnlaget for ECVET*

- Må enkelte tekniske spesifikasjoner beskrives mer detaljert med hensyn til den praktiske implementeringen av ECVET? I så tilfelle, hvilke gjelder det?
- Tar ECVETs tekniske spesifikasjoner tilstrekkelig hensyn til:
 - evalueringen,
 - valideringen,
 - anerkjennelsen,
 - akkumuleringen,
 - overføringen

av læringsutbyttet enten det er av formell, ikke-formell eller uformell art? Hvis ikke, vennligst oppgi detaljer.

- Er tildeling av opplæringspoeng til fagkvalifikasjoner og enheter og med et referansetall på 120 opplæringspoeng tilstrekkelig for å sikre lik tilnærming og indre sammenheng i systemet på europeisk nivå? Hvis ikke, hva vil dere foreslå?

4.2.3. *Implementering av ECVET*

- Under hvilke forhold kunne det å beskrive kvalifikasjoner som læringsutbytte og i enheter effektivt forbedre transparenens i kvalifikasjoner og bidra til å utvikle gjensidig tillit?
- Hvilke kriterier eller kombinasjoner av kriterier for å tildele opplæringspoeng kunne bli valgt og brukt?
- Er det noen trekk i deres kvalifiseringssystem som ville understøtte innføringen av ECVET? Hvilke eventuelle hindringer ser dere for dere?
- Hvordan og innenfor hva slags tidsramme (lansering, innføring, utprøving, spredning) kunne ECVET implementeres i deres land?

4.2.4. *Tiltak for å støtte implementering og utvikling av ECVET*

- Hva slags tiltak bør settes inn på europeisk, nasjonalt og sektornivå for å lette implementeringen av ECVET?
- Hvilke dokumenter, manualer og veiledninger kunne utvikles for å lette implementeringen av ECVET?

4.2.5. *ECVETs potensial for å styrke mobilitet*

- Hvor vidt og hvordan vil ECVET kunne bidra til utviklingen av transnasjonale og nasjonale partnerskap?
- Hvor vidt og hvordan vil ECVET kunne bidra til å forbedre kvaliteten på EUs mobilitetsprogram og deltakelse på disse programmene?

– Hvor vidt og hvordan tror dere at ECVET og Europass kunne utfylle hverandre for å forsterke mobilitet?

5. MEDLEMMER AV ARBEIDSUTVALGET

Eksperter

Enrica FLAMINI Direzione Generale dell'Istruzione post-secondaria - I

deretter MVittoria Marini Bettolo Marconi

José Luis GARCIA MOLINA Instituto Nacional de las Cualificaciones, Ministerio de Educación, Culture y Deporte - ES

Luís IMAGINARIO Faculdade de Psicologia da Universidade do Porto - P

Françoise DIVISIA

deretter Edith KIRSCH Ministère de l'Education Nationale, de l'Enseignement Supérieur et de la Recherche - F

Sirkka-Liisa KARKI Finnish National Board of Education Vocational Education Division - FIN

University - LT

Zsófia LUX Ministry of Education - HUN

Moira McKERRACHER Scottish Qualifications Authority - UK

Edwin MERNAGH National Qualifications Authority - IRL

Arthur SCHNEEBERGER Österreichisches Institut für Bildungsforschung

deretter Reinhard NOEBAUER der Wirtschaft - A

Jan REITZ JOERGENSEN Ministry of Education, National Education Authority - DK

Sten PETTERSON

then Björn SCHÉELE National Agency for Education (Skolverket) - S

Winfried HEIDEMANN European Trade Union Confederation (ETUC)

Heikki SUOMALAINEN Confederation of Finnish Industry and Employers (UNICE)

Peter THIELE Bundesministerium für Bildung und Forschung - D

Loukas ZAHILAS O.E.E.K. - Ministry of National Education and Religious Affairs - GR

Støttepersoner for ekspertgrupper

Isabelle LE MOUILLOUR Bundesinstitut für Berufsbildung (BIBB) - D

Burkart SELLIN CEDEFOP

Kommisjon (koordinering)

Simon JONES

deretter Michel ARIBAUD DG EAC – A3

Bidrag

Jens Bjornavold, CEDEFOP

Peter Van der Hijden DG EAC – A2